

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ ІМЕНІ С.З. ҐЖИЦЬКОГО

СЕРТИФІКАТ

УЧАСНИКА КОНФЕРЕНЦІЇ

Яни Таламаренко

«СІЛЬСЬКІ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»,
ПРИСВЯЧЕННІ 120-РІЧЧЮ З ЧАСУ СТВОРЕННЯ ТОВАРИСТВА «СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР»

Володимир Стрбел
Ректор

16-17 травня 2019 р.

Львів

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ
ІМЕНІ С. З. ГЖИЦЬКОГО

ПРОГРАМА

науково-практичної конференції
**«СІЛЬСЬКІ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ: СТАН
І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**
*присвяченої 120 – річчю з часу створення громадської
організації «Сільський господар»*
16 – 17 травня 2019 р.

Львів - 2019

Організаційний комітет конференції

Стибель В. В.	Голова організаційного комітету, ректор Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, доктор ветеринарних наук, професор.
Федець О. М.	заступник голови організаційного комітету, проректор з наукової роботи, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.
Гримак О. Я.	декан факультету економіки та менеджменту, кандидат економічних наук, доцент.
Парубчак І. О.	завідувач кафедри публічного управління та адміністрування, доктор наук з державного управління, професор.
Степанюк О. І.	завідувач кафедри інформаційних технологій в менеджменті, кандидат фізико-математичних наук, доцент.
Поперечний С. І.	завідувач кафедри маркетингу, кандидат економічних наук, доцент.
Музика П. М.	завідувач кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича, доктор економічних наук, професор.
Шульський М. Г.	завідувач кафедри менеджменту, доктор економічних наук, професор.
Кушнір Л. П.	в.о. завідувача кафедри історії України, економічної теорії та туризму, кандидат економічних наук, доцент.
Подоляк М. В.	завідувач кафедри української та іноземних мов імені Якіма Яреми, кандидат педагогічних наук, доцент.
Березівський Я. П.	доцент кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича, заступник декана факультету економіки та менеджменту, кандидат економічних наук.
Вовк М. В.	доцент кафедри менеджменту, заступник декана факультету економіки та менеджменту, кандидат економічних наук.

Секретаріат оргкомітету

Саламін О. С.	доцент кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича, кандидат економічних наук.
Куніцька-Ляш М. В.	доцент кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича, кандидат економічних наук.
Максим В. Л.	старший викладач кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича, кандидат економічних наук.

ПРОГРАМА РОБОТИ

16 травня 2019 року

9.00 – 10.00	Реєстрація учасників конференції.
10.00 – 10.15	Вітальне слово ректора Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького.
10.15 – 12.00	Візд у фермерське господарство Спільника Андрія Васильовича Золочівського району Львівської області.
12.00 – 16.00	Візд у місто Золочів. Пленарне засідання.
16.00 – 19.00	Вечеря в колі друзів.

17 травня 2019 року

10.00 – 11.00	Робота в секціях.
11.00 – 12.00	Підведення підсумків конференції.
12.00 – 14.00	Екскурсія по Львову.

На конференції будуть працювати такі секції:

1. Основні напрями інноваційного розвитку агропродовольчого підкомплексу України.
2. Маркетингова діяльність у сфері виробництва та переробки сільськогосподарської продукції.
3. Інвестиційне забезпечення розвитку сільських територій в Україні.
4. Розвиток сільських територій в умовах децентралізації.

Регламент роботи конференції

Доповіді на пленарному засіданні – до 10 хв.
Обговорення доповідей – до 5 хв.

Доповіді на секційних засіданнях – до 8 хв.
Обговорення доповідей – до 3 хв.

З матеріалами конференції можна ознайомитися за посиланням <http://books.lvvet.edu.ua/pdf/docx/zbirniktez%20gospodar.pdf>

**Пленарне засідання
Золочівська міська рада**

Привітання учасників конференції

Гриньків І. М. міський голова Золочева.
Грибак О. Я. декан факультету економіки та менеджменту,
кандидат економічних наук, доцент.

Доповіді учасників конференції

**ФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ
КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.**

Седло Г. М., д.е.н., проф., академік НААН України, директор
Інституту сільського господарства Карпатського регіону України.
Котько Н. М., к.е.н., с.н.с., завідувач лабораторії економіки.

**ЧИННИКИ УСПІХУ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕФОРМ І РОЗВИТКУ
СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА
ПЕРСПЕКТИВИ.**

Доманський А. Я., к.е.н., доцент кафедри економіки
підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича.
Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С. З. Гжицького.

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ
РОЗВИТКУ АГРОТУРИЗМУ.**

Липчук В. В., д.е.н., професор кафедри історії України,
економічної теорії та туризму.
Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С. З. Гжицького.

**МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО СТИМУЛЮВАННЯ
РОЗВИТКУ СІМЕЙНИХ ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.**

Кропивко М. М., д.е.н., старший науковий співробітник,
заступник академіка-секретаря Відділення аграрної економіки і
продовольства.
Національна академія аграрних наук України.

ПЛАНУВАННЯ КАР'ЄРИ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ.

Яворська Т. І., д. е. н., професор кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності.

Агєсєва І. В., к. е. н., доцент кафедри менеджменту, Київський державний аграрно-технологічний університет.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА БІОГАЗУ З ВТОРИННИХ РЕСУРСІВ АПК.

Гончарук І. В., к. е. н., доцент кафедри економіки, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності, Вінницький національний аграрний університет.

ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ МАТЕМАТИЧНИХ МЕТОДІВ В АНАЛІЗІ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ.

Степанюк О. І., к. ф.-м. н., доцент, завідувач кафедри інформаційних технологій у менеджменті.

Сєник Ю. А., асистент кафедри інформаційних технологій в менеджменті.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА БІОГАЗУ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА УКРАЇНИ.

Гончарук Т. В., к. е. н., доцент кафедри аграрного менеджменту, учений секретар університету.

Вінницький національний аграрний університет.

ПЕРЕРОБКА ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИЦТВ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ОРІЄНТИР РОЗВИТКУ АПК: ЕКОЛОГІЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ВЕКТОР.

Паламаренко Я. В., к. е. н., старший викладач кафедри економіки, Вінницький національний аграрний університет.

HANDLING OF AGRICULTURAL WASTE IN UKRAINE: MODERN STATE AND PROSPECTS.

Токарчук Д. М., к. е. н., доцент кафедри адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії.

Вінницький національний аграрний університет.

INSTITUTIONAL BASICS OF WASTE MANAGEMENT FOR AGRICULTURAL ENTERPRISES.

Пришляк Н. В., к. е. н., доцент, старший викладач кафедри адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії.

Вінницький національний аграрний університет.

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ОБСЛУГОВУЮЧИХ КООПЕРАТИВІВ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ.

Саламін О. С., к. е. н., доцент кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК імені І. В. Поповича.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького.

ПЕРЕРОБКА ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИЦТВ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ОРІЄНТИР РОЗВИТКУ АПК: ЕКОЛОГІЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ВЕКТОР

На сьогоднішній день відходи агропромислового комплексу не завжди знаходять застосування, хоч і є цінною сировиною. Вони здебільшого органічного походження і підлягають переробці. Їх можна використовувати як сировину для промисловості, виробництва кормів, а головне – для виробництва біогазу, що дасть змогу зменшити енергетичну залежність підприємств АПК та нашої держави загалом. Проблемою як аграрного сектору України, так і економіки загалом є дефіцит первинних джерел енергії, який повинен активно покриватися за рахунок відновлюваних джерел. Національним планом дій з відновлюваної енергетики до 2020 року в нашій державі встановлено загальну мету, згідно якої внесок відновлюваних джерел енергії до валового кінцевого енергоспоживання має досягти 11 % у відповідності до зобов'язань України як члена Енергетичного співтовариства. Відтак питання управління сільськогосподарськими відходами з метою їх використання для виробництва біопалива є актуальними та відповідають вимогам часу.

Енергозбереження з кожним роком стає все більш актуальною проблемою. Обмеженість енергетичних ресурсів, висока вартість енергії, негативний вплив на навколишнє середовище, пов'язані з її виробництвом, всі ці фактори мимоволі наводять на думку, що розумніше знижувати споживання енергії, ніж постійно збільшувати її виробництво, а значить, і кількість проблем. Раніше наша країна приділяла недостатню увагу питанню енергозбереження, альтернативних джерел енергії, зараз дана проблема є однією з ключових. Тому що комплексне вирішення проблеми енергозбереження – один із найбільш вірогідних для України шляхів успішного подолання економічної та енергетичної криз, це дасть змогу вийти на один щабель з високо розвинутими країнами світу [1, с. 56].

Біоенергетика є однією з найперспективніших складових відновлювальної енергетики України. Вона заснована на використанні енергії біомаси – вуглецевмістких органічних речовин рослинного та тваринного походження. Біомаса, на відміну від інших відновлюваних джерел енергії, є універсальним джерелом енергії, яке може використовуватися як для виробництва електричної та теплової енергії, так і для отримання біопалива на транспортні потреби [3, с. 27].

Відходи сільського господарства здебільшого є органічними. За кордоном органічні відходи використовуються для компостингу, отримання метану як альтернативного джерела палива. В Україні, незважаючи на те, що діють закони щодо альтернативних джерел енергії, у сільському господарстві вони практично не застосовуються.

Друга важлива проблема відходів сільського господарства – їх небезпечність для довкілля. У чинному законодавстві України під відходами розуміють будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворилися у процесі людської діяльності, що частково або повністю втратили свої споживчі властивості, не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення і від яких власник має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення. Однак такий підхід має певні недоліки, а саме – не враховується економічний та екологічний зміст, що полягають у тому, що відходи є, з одного боку, ресурсом для подальшого використання, а з іншого – небезпечним забруднюючим фактором.

Враховуючи спеціалізацію сільського господарства України, до основних відходів рослинництва відноситься солома, що утворюється після переробки пшениці, стебла кукурудзи та соняшника, рештки плодів та овочів тощо. До відходів тваринництва відноситься гній великої рогатої худоби, свиней, овець (за умови непридатності його до використання як органічне добриво) та птиці тощо. Однак не увесь гній можна вважати відходами, оскільки якщо він правильно підготовлений, то є цінним дефіцитним органічним добривом замість мінеральних добрив, використання яких суттєво забруднює землю хімічними елементами. Тому виникає питання, який гній можна вважати цінною сировиною для сільського господарства, а який – відходами, з яким необхідно поводитися обережно, не забруднюючи навколишнє середовище [2, с. 89].

Енергетичним продуктом, що утворюється при переробці органічних відходів сільського господарства методом анаеробного зброджування є біогаз. Біогазовий сектор ЄС дуже різнонаправлений, залежно від національних пріоритетів, фінансових стимулів та відповідних видів сировини [8]. У європейській практиці просторовий аспект використання відходів тваринництва для виробництва біогазу виражається у 2-х стратегіях розвитку: німецькій та датській. Перша з них характеризується використанням відходів тваринництва в місцях їх утворення або накопичення (для потреб тих самих господарств, в яких ці відходи були утворені), друга – створенням централізованих біоенергетичних установок, які споживають відходи одразу кількох фермерських господарств. Німецька модель характеризується великими питомими капіталовкладеннями, внаслідок чого є ефективною лише у випадку стимулювання розвитку біоенергетики з боку держави, що характерне для Німеччини (та Австрії), або за сприятливих кліматичних умов, коли не виникає потреба у метантенках складної конструкції (Італія). Датська модель характеризується трьома принциповими перевагами порівняно з німецькою: зменшення питомих капіталовкладень завдяки збільшенню одиничної потужності установки; можливість когенерації (вироблення як теплової, так і електричної енергії одночасно); можливість коферментації (ефекту значного збільшення питомого виходу біогазу внаслідок одночасного використання кількох видів біоресурсів у метантенку).

Затосування біогазових технологій не тільки забезпечує економію традиційних викопних палив, але і сприяє вирішенню екологічних задач, що пов'язані з очищенням та знешкодженням промислових, міських, сільськогосподарських відходів, у чому й полягає їх висока рентабельність і конкурентоспроможність.

Таким чином, в Україні існує необхідність підвищення ефективності управління відходами сільськогосподарських підприємств у відповідності до загальноєвропейських і світових тенденцій. Перспективним напрямом є використання сільськогосподарських відходів на енергетичні цілі – виробництво біопалива. Отримання біогазу з сільськогосподарських відходів дає можливість частково вирішити низку проблем, що стоять перед АПК країни: економічну – збільшення конкурентоздатності аграрної продукції завдяки зменшенню витрат на енергоносії при її виробництві; енергетичну – власне виробництво палива, забезпечення енергетичної незалежності аграрних підприємств; агрохімічну – отримання екологічно чистих добрив; екологічну – утилізація органічних відходів, які завдають шкоди навколишньому середовищу; фінансову – зниження витрат на утилізацію органічних відходів і придбання традиційних енергоносіїв, соціальну – створення нових робочих місць.

Література:

1. Горба О.О., Чайки Т.О., Яснолоб І.О. Розробка та вдосконалення енергетичних систем з урахуванням наявного потенціалу альтернативних джерел енергії. – П.: ТОВ НВП «Укрпромторгсервіс», 2017. 326 с.

2. Замула І.В., Бондарчук В.В. Бухгалтерський облік відходів сільськогосподарського виробництва: екологічний вектор. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. 2013. Вип. 3 (27). С. 85-96.

3. Панчук М.В., Шлапак Л.С. Аналіз перспектив розвитку виробництва та використання біогазу в Україні. Актуальні питання нафтогазової галузі. 2016. № 3 (60) С. 26-33.